

Bilag 4.

Revisorforeningen af 1919.

Den 19. Februar 1929.

Til Landstingets Udvalg for Lov om Aktieselskaber.

Idet Foreningen henviser til sin ærbødige Skrivelse af 7/11 f. A. til det ærede Udvalg, hvori udtryktes og motiveredes Foreningens indtrængende Ønske om, at Lovforslagets § 51, 3die Stykke — om Revisorfirmaers og Revisionsselskabers Valgbarhed i Egenskab af autoriseret Revisor —, samt om muligt tillige Paragraffens 4de Stykke, maatte komme til at udgaa af Loven, haaber man, at det ærede Udvalg efter Sagens Overvejelse maa være kommet til et Resultat, der imødekommer Foreningens Anskuelse og Ønske.

For saa vidt der dernæst, hvad Foreningen mener at have bragt i Erin- dring, maatte være Udsigt til, at Aktieselskabs-Loven skulde blive færdigbehandlet, forinden Næringsloven lovfæstes, tillader man sig at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed paa, at den i Aktieselskabs-Lovens § 89, sidste Stykke, anførte Overgangsbestemmelse, hvorefter de ved Lovens Ikrafttræden som Revisorer valgte Personer kan genvælges af Generalforsamlingen, uanset at de ikke er autoriserede Revisorer, ikke kan siges at yde tilstrækkelig Beskyttelse for de ikke-autoriserede Fagrevisors Vedkommende. Thi saafremt der lovfæstes en Bestemmelse om, at Selskaber af en vis Størrelse *skal* benytte autoriseret Revisor, vil alene en saadan Lovbestemmelses Eksistens give de faatallige Revisorer, der ved Lovens Ikraft- træden er saa heldige at besidde Revisorautorisationen, en mægtig Begunstigelse, idet de sikkert i mangfoldige Tilfælde vil fortrænge de ikke-autoriserede Fagrevisorer fra de større Selskaber, hvor de i Øjeblikket varetager Revisionen tilfreds- stillende, ligesom disse sidste Revisorer vil blive afskaaret fra at opnaa saadanne fremtidige Revisioner, hvorved de vil lide et føleligt Afbræk i deres Eksistens- muligheder.

Forudsætningen for en Bestemmelse om obligatorisk Benyttelse af auto- riseret Revisorer i Selskaber af en vis Størrelse — en Bestemmelse, som man i og for sig sympatiserer med og finder heldig baade for Erhvervslivet og for Fagrevisorstanden — maa efter Foreningens Opfattelse være den, at de ældre, erfarne og dygtige, men ikke-autoriserede Fagrevisorer ikke bliver gjort Uret. Dette kan efter Foreningens Anskuelse kun ske derved, at der bydes disse en Lejlighed til paa lempelige Vilkaar, som lader sig forene med deres modnere Alder, at blive autoriseret Revisor i en *kortere Overgangstid*, i hvilken der for saadanne Reviso- rer skulde anvendes en *særlig Overgangsprøve*, lettere end den gældende, alminde- lige Revisorprøve.

Som bekendt er en saadan Foranstaltning ogsaa foreslaet af Næringslov- kommissionen og findes i Forslaget til Næringsloven udtrykt saaledes i § 66, 3die Stykke:

„Ministeriet for Industri, Handel og Søfart kan indenfor et Tidsrum af 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden efter Indstilling fra Kommissionen fritage Personer, der ønsker Beskikkelse som statsautoriseret Revisor, for at aflægge Dele af den i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede Prøve, naar de i mindst 5 Aar har udført selvstændigt Revisorarbejde og i øvrigt opfylder de i § 65, Nr. 1.—5, anførte Betingelser.“